

Mijn Pottertjes...

De hele familie loopt in de boomgaard. Het kost een paar laaghangende knoppen, maar ach. Er staat zoveel gras dat het zonde is als de schapen er niet van kunnen genieten. We zijn druk in de tuin. Nu vooral nog in het stadium van onkruid wieden en maaien. De forsythia wordt keurig gelijkmatig gesnoeid aan de onderkant. Ook de Rhododendrons zijn aan de beurt. Dat is iets minder.

Het is 1 april en hoe weten ze het?? De kikkers starten op 1 april hun serie avond concerten. Hoor ik de avond ervoor nog steeds helemaal niets, op 1 april is het orkest gestemd!

De Hop heeft weer concurrentie om het hol in de muur. Ben benieuwd wie er gaat winnen. De hop komt weer aan op 5 april en de zwaluwen melden zich in de paardenstal op de 12de 's avonds.

We werken ons een slag in het rond in La Tirelire. Eigenlijk wil ik deze maand de boel afronden. Het extra kamertje vraagt nog wel wat tijd maar het wordt erg leuk. Het graszaad zit in de grond. Doordat het nu weer erg droog is duurt het even, maar uiteindelijk begint het zaad te kiemen.

Ik begin een nieuwe uitdaging: porselein schilderen en hier het resultaat van de eerste poging. Tegels voor in mijn keuken.

En zo ziet het er uit na aanbrengen in de keuken.

Op 6 april 's middags rond 4 uur zitten we ineens zonder telefoon en internet. We wachten het een avondje af want we hebben wel vaker dat de lifebox door een meteorologische storing even in de war raakt. (Er was onweer voorspeld maar wij merkten daar niets van. Dat kastje is echter gevoeliger dan wij) De dag erna bel ik met de buurvrouw en die vraagt ineens hoe laat de storing op is getreden. Toen bleek dit verdacht veel overeen te komen met het moment dat hun knecht de grote veetrailer in een van de telefoonpalen had geplant en daarbij een kabel had doorgetrokken. Dus ik bel (met mobiel) met assistance Orange. Een erg aardige dame maar die verzekerde me dat het echt niet aan de ligne exterieur lag. Het moest in huis zijn gebeurd. Nou zat ik gewoon op de bank en werd ineens de verbinding verbroken dus leek me dat sterk. Maar zij hield vol dat we of recentelijk een abonnementswijziging moesten hebben ondergaan, of een verandering in ons alarm (wat waar is want ineens hebben we tenslotte maar 4 in plaats van 5 honden). Maar mevrouw dat kan, er kan ineens iets met uw kabels gebeuren. Als we iemand langssturen gaat het u geld kosten . Gelukkig kan de technicien al de volgende dag komen. Toen ik vertelde wat er was gebeurd had hij het probleem al opgelost voor hij bij ons thuis aankwam. Beter sturen de volgende keer Greg!

We hebben het alweer lekker druk met gasten en met de Paas zitten we helemaal vol. Altijd ook weer een leuke uitdaging om weer eens wat nieuwe recepten te gaan uitproberen.

Ook begrijp ik eindelijk waarom men het heeft over een aardbeien bed! Onze Woelie ligt het liefst in een bak met jonge aardbeiplantjes te slapen.

De velden om ons heen kleuren knal geel en gaan zoet geuren. De koolzaad staat overal in bloei. Het doet bijna pijn aan de ogen. Maar fraai blijft het.

We zitten nu weer te springen om een lekker buitje. Want ook al is het overdag heerlijk lente weer, 's nachts is het nog best koud en menig morgen staan we ramen te krabben voor vertrek. Met daarnaast een stevige bries is het droog en weinig groeizaam. Gelukkig hebben we nog even hooi op zolder. Al zouden de schapen best wel weer eens volop gras lusten, maar jah klagen mogen we niet, het is tenslotte pas april.

We hebben niet alleen kikkerconcerten voor het huis, maar nu ook achter in onze eigen gegraven ganzen vijver! Ook daar is het een drukte van belang.

Op de praktijk is het ook weer lekker druk en we castreren weer heel wat hengsten. Ook ezelhengsten en dat is altijd wat spannender dan paarden om dat ezels van zich zelf haemophyl zijn. Ofwel dat ze moeite hebben met de bloedstolling. Daarnaast zijn hun weefsels veel minder stevig en moeten we dus heel voorzichtig zijn. Op een ochtend hebben we er drie te doen. De eerste twee lopen ieder in een eigen wei van ongeveer een hectare, ze zijn hun halsters kwijt geraakt en nogal weinig in de hand geweest. Ook de andere ezels zijn extreem eenkennig en even een halster “lenen” van een van de merries voor de castratie lijkt eenvoudiger dan het is. Na veel wandelen en geduld lukt het toch de heren te vangen en te “helpen”. In juli moeten we weer een rondje: dan moeten ze ingeënt en ontwormd worden. Waarschijnlijk zijn we dan weer een uurtje kwijt. Een paar dagen later is het nog erger. De eigenaar heeft een paardenbox met daarin een 5 jarige hengst en ze heeft een halster. Alleen is het nu aan ons de taak om de 2 samen te voegen en daarna vervolgens de ingreep te doen. Ook dit lukt na wat spannende momenten. Verder heeft ze nog zo’n 30 paarden en 8 ezels. We castreren die dag nog 4 dieren. Maar de bij de 6^e geven we de moed op. Het dier is niet meer te vangen nadat hij eerst een halster en 3 langeerlijnen sloop. Dit omdat hij ongetraind is, er geen stal is en er om ons heen nog zijn vader en 3 andere dieren lopen. De vader doet regelmatig een uitval met de tanden bloot omdat onze “patient” de veiligheid van de kudde zoekt. Waarom sommige mensen paarden houden blijft ons verbazen. Terwijl we de ezel castreren staan de anderen er luid balkend omheen.

Mijn ezels lijken zo betrouwbaar als wakker. Normaal gaan ze altijd af om 10 voor 7. Maar als het regent staan ze binnen en moet ik maar zien hoe ik wakker word.

De natuur is weer prachtig. Op het ogenblik zijn de bossen rond Lormes vol met wilde boshyacinten. Prachtig blauw tot diep in het bos.

We zijn ondertussen aan ganzenei 35. We kunnen niet aangebakken krijgen want ook de kippen gaan stug door. Al doen die hun uiterste best om de eieren voor ons verborgen te houden (ze leggen nu ook al in de stokrozen).

Wij bereiden ons voor op de zomergasten die al druk aan het reserveren zijn. De Tirelire wordt de komende maand officieel geopend, dus er kan nog meer bij.

Groeten Nol en Koos